

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/431/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7211235617
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Bodnárová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7211235617.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Bratislava, Údernícka 5, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Bratislava, Údernícka 5, IČO: 36 613 843, proti žalovanej M. Z., J.. X.X.XXXX, G. H., Ž. XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Prešov, Važecká 16, IČO: 42 176 778, zast. advokátom JUDr. Igorom Šafrankom, Advokátska kancelária, Svidník, Sov. Hrdinov 163/66, o 222,93 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Košice II, č.k. 17C/151/2011-64 z 5.9.2012 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie v napadnutej časti, t.j. vo výroku o trovách konania vo vzťahu žalobcu a vedľajšieho účastníka.

Z a v ä z u j e žalobcu zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na účet jeho advokáta trovy odvolacieho konania v sume 30,07 € do 3 dní po právoplatnosti uznesenie.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa uznesením uznesením zastavil konanie. Rozhodol o vrátení časti súdneho poplatku žalobcovi prostredníctvom Daňového úradu Bratislava. Rozhodol, že žalobca nemá právo na náhradu trov konania. Žalovanému nepriznal náhradu trov konania. Žalobu zaviazal zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania vo výške 101,95 € na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka, do 15 dní od právoplatnosti uznesenia.

O zastavení konania vo veci samej rozhodol s poukazom na ust. § 96 ods. 1,2,3 O.s.p., keďže žalobca svoju žalobu zobrať späť v celom rozsahu. Nezistoval súhlas žalovaného a vedľajšieho účastníka, nakoľko k späťvzatiu došlo skôr, než sa začalo pojednávanie.

O vrátení časti súdneho poplatku rozhodol s poukazom na ust. § 11 ods. 3, 4, 6 zák.č. 71/1992 Zb.

O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. nakoľko žalobca svojím konaním zaviniť zastavenie konania, keďže vzal svoj návrh späť a nepreukázal, že tak spravil pre správanie žalovaného ani to, že samotný návrh bol podaný dôvodne, preto nemá právo na náhradu trov konania. Žalovanému nepriznal náhradu trov konania, nakoľko mu žiadne trovy nevznikli. Priznal náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi, nakoľko vstúpil do konania na strane žalovaného a v konaní mu vznikli trovy, keďže bol zastúpený, a to vo výške 101,95 € za 2 úkony právnej služby po 34,85 €, paušálnej náhrady 2 x 7,63 €, DPH vo výške 20 %, t.j. 16,99 €, čo spolu predstavuje už uvádzanú čiastku 101,95 €. Pri určení tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby vychádzal z istiny 498,92 €. O povinnosti žalobcu zaplatiť trovy právneho zástupcovi vedľajšieho účastníka rozhodol podľa § 149 ods. 1 O.s.p.

Uznesenie vo výroku o trovách konania vo vzťahu žalobcu a vedľajšieho účastníka napadol včas podaným odvolaním žalobca, navrhol zmeniť uznesenie v napadnutej časti tak, aby vedľajšiemu účastníkovi náhrada trov konania nebola priznaná, uplatnil si nárok na náhradu trov odvolacieho konania, a to z dôvodu, že považuje právne zastúpenie vedľajšieho účastníka v predmetnom konaní za nadbytočné, účelové a nehospodárne. Poukazujúc na cieľ vedľajšieho účastníka, ktorý vyplýva z § 3 ods. 5 zák.č. 250/2007 Z.z. zastával názor, že vedľajší účastník musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach, uviedol, že podľa údajov registrácie Ministerstvom vnútra SR, samotné združenie má v radoch členov, ktorí evidentne majú právnické vzdelanie a má možnosť využívať podporu ministerstva. V tejto súvislosti poukazoval na právny záver vyplývajúci z rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5Co/26/2012, sp. zn. 3Cob/259/2011. Citoval dôvodovú správu k zák. č. 384/2008 Z.z. uviedol, že z vlastných skúseností má vedomosť, združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu žalovaného, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade, navyše viaceré procesné podania nadbytočne opakuje bez uvedenia nových významných skutočností, vzťahujúcich sa na predmet sporu. V tejto súvislosti poukazoval na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6Co/141/2012 a Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/91/2012. Vychádzajúc z vyššie uvedeného, dospel k záveru, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa v zmysle § 150 O.s.p. Poukázal na to, že nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi súd neporuší základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov, keďže tieto trovy neboli účelne vynaložené. V tejto súvislosti poukázal na právny názor vyslovený Ústavným súdom SR v náleze II.ÚS/78/03, ako aj Krajského súdu v Banskej Bystrici v rozhodnutí sp. zn. 16Co/100/2012. K tvrdeniam vedľajšieho účastníka, ktorý dôvodnosť priznania trov odôvodňuje s poukazom na ust. § 137 O.s.p., ustanovenia Charty základných práv EÚ a rozhodnutia Súdneho dvora EÚ uviedol, že združenie žalovaného v konaní nezastupuje, preto nemožno argumentovať týmto ustanovením.

Vedľajší účastník v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol uznesenie v napadnutej časti, ako vecne správne, potvrdiť a priznať náhradu trov odvolacieho konania vo výške 30,07 € (17,43 € za jeden úkon právnej služby, paušálnu náhradu 7,63 € + DPH 20 % 5,01 €, čo spolu predstavuje čiastku 30,07 €), ktorú nech je žalobca zaviazaný zaplatiť na účet advokáta vo VÚB Prešov JUDr. Igor Šafranko, č.ú. 42949-572/0200, v.s. 3471129 do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. Považoval za absurdné, ak žalobca, ako účastník konania zastúpený advokátom, upiera právo na zastúpenie advokátom inému účastníkovi. Bol toho názoru, že účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc možno odvodiť z čl. 47 ods. 2 Ústavy, ktorý citoval, ďalej poukázal na to, že ako občianske združenie založené prevažne z laikov v oblasti práva má právo vystupovať proti dodávateľom na základe princípu „rovnosti zbraní“. Vyslovil stanovisko, že samotná skutočnosť, že principiálne má vedľajší účastník na náhradu trov konania, nie je sporná, v tejto súvislosti dal do pozornosti komentár najnovšieho Občianskeho súdneho poriadku, vydanie 2012 autorov Štefček/Ficová a kolektív, str. 327-331. Zdôrazňoval, že konanie bolo zastavené potom, čo žalobca zbral žalobu v celom rozsahu späť, a to v dôsledku jeho aktivity. Bol toho názoru, že jeho účasť v konaní je pre spotrebiteľa efektívna v zmysle cieľov a účelov, na ktorý je združenie založené, že na potrebu jeho účasti v konaniach ako je toto, poukazuje samotná argumentácia žalobcu. Ďalej poukázal na to, že právny predchodca žalobcu postúpil pohľadávku žalobcovi, ktorý sa zaoberá vymáhaním pohľadávok a tento silný žalobca sa dáva zastupovať silnou advokátskou kanceláriou proti slabému spotrebiteľovi, ktorému vytyka, že sa ho ujalo združenie a že sa dalo zastupovať advokátom. Poukazoval na to, že svojou podstatou ide u dodávateľa o nekalé obchodné praktiky, ktoré sťažujú už aj tak ťažké sociálne postavenie najchudobnejších vrstiev obyvateľstva. V ďalšej časti odvolania poukazoval na ďalšie neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré dodávateľia často používajú. Poukazoval na to, že prax potvrdzuje, že sociálne aj vedomostne slabý spotrebiteľ rezignuje a prijme akékoľvek rozhodnutie, preto jeho zastúpenie sa javí byť efektívne a účelové a práve to žalobcovi vadí. Svojou činnosťou naplňa vysoké ciele politiky EÚ v oblasti ochrany spotrebiteľov. Na napĺňanie týchto služieb je odkázaný na právne služby, preto pokiaľ mu nebude priznávaná náhrada trov konania, tým mu bude zabránené ako neziskovej spoločnosti v pokračovaní jeho činnosti, čo by nemalo byť cieľom. Dal do pozornosti súdu rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-279/09, z ktorého vyplýva, že Združenie na ochranu spotrebiteľa má právo na advokáta aj na náhradu trov konania. Dal do pozornosti súdu aj novelizované znenie § 137 O.s.p. K námietke, že má v radoch členov, ktorí evidentne majú právnické vzdelanie upresnil, že má iba jednu takúto členku, ktorá žiadnu právnu prax nevykonáva. Táto okolnosť je však podľa jeho názoru právne irelevantná. Pokiaľ by sa mali v praxi presadiť názory žalobcu snažiace

sa upierať mu právo na zástupcu vzhľadom na predmet jeho činnosti, tak potom by bolo problematické aj zastupovanie advokátmi napríklad sudcov, prokurátorov, advokátov, ministrov spravodlivosti. V tejto súvislosti poukazoval na judikatúru, citovanú v najnovšom komentári občianskeho procesného kódexu. K námietke v súvislosti s určenou podporou ministerstva, poukázal na reálnu skúsenosť, že v posledných dvoch rokoch Ministerstvo hospodárstva mu schválilo podporu vo výške 4.000 €, pričom poukázaná im bola podpora iba vo výške 1.000 €, ktorý príspevok pri objeme činnosti, ktorú vykonáva, nepokrýva ani len poštovné výdavky. Navyše nie je mu jasné, prečo by mal štát dotovať prehraté súdne spory dodávateľov, resp. vymáhačských spoločností. Nesúhlasil s argumentom žalobcu, že pre paušálny vstup združenia do konaní, nebol žiadny dôvod, poukazujúc na to, že výsledkom jeho vstupu do konania je späťvzatie žaloby v celom rozsahu. K použitiu § 150 O.s.p. uviedol, že zákon vyžaduje splnenie dvoch základných podmienok, musí ísť o dôvody hodné osobitného zreteľa a o výnimočné okolnosti, pričom podľa jeho názoru ani jedna z týchto podmienok splnená nie je. Naopak, vzhľadom na obchodné praktiky žalobcu je na mieste v prípade jeho neúspechu v konaní zaväzovať ho na náhradu trov. Citoval rozhodnutia krajských súdov Košice, Prešov, Banská Bystrica, v ktorých sa sudy už vyporiadali s argumentáciou žalobcu, aby im sudy náhradu trov konania nepriznávali. V ďalšej časti vyjadrenia citoval niektoré časti odôvodnenia z týchto rozhodnutí.

Odvolací súd prejednal vec podľa § 212 ods. 1, 3 O.s.p. bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a uznesenie v napadnutej časti podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia súdu prvého stupňa na tieto dôvody v celom rozsahu poukazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.) a k odvolacím námietkam udáva:

Súd prvého stupňa sa v podstatnej časti vyporiadal v celom rozsahu aj s námietkami, ktoré sú uvádzané v odvolaní, pretože uvedené námietky žalobca uviedol aj v podaní, ktorým zbral žalobu späť a žiadal, aby vedľajšiemu účastníkovi nebola priznaná náhrada trov konania.

Odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že otázku účelnosti vynaložených trov je potrebné intepretovať v súlade s článkom 47 ods. 2 Ústavy, § 3 ods. 4 zák. č. 250/2007 Z.z., vzhľadom na to, že žalobca namietal účelnosť trov vynaložených vedľajším účastníkom poukazujúc na to, že právne bolo zastúpené advokátom združenie podľa zák.č. 250/2007 Z.z..

Podľa Ústavy každý má právo na súdnu a inú právnu ochranu (článok 46 ods. 1 Ústavy) a každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi za podmienok ustanovených zákonom. Žiadnym zákonom nie je vylúčené, aby toto základné právo na právnu pomoc uplatnilo aj združenie spotrebiteľov. Do obsahu tohto základného práva na právnu pomoc nesporne patrí aj zastúpenie účastníka konania (každého) advokátom. Obsah tohto základného práva nepredpokladá, že spotrebiteľia združení v nejakom združení sú schopní uplatniť svoje základné právo na súdnu ochranu bez právnej pomoci spočívajúcej v zastúpení advokátom len z dôvodu, že sú právnickou osobou založenou a vzniknutou za špecifickým účelom ochrany spotrebiteľov, takéto združenie môže byť vytvorené aj z osôb, ktoré nemajú žiadny predpoklad, aby sa dokázali právne účinným spôsobom brániť v konaní pred príslušným súdom (znalosť procesných predpisov, ktorú nemožno stotožniť so znalosťou hmotnoprávnej problematiky ochrany spotrebiteľa), tak len zo zamerania na ochranu spotrebiteľa sa nemôže, podľa odvolacieho súdu, vyvodzovať, že takéto združenie je schopné zabezpečiť realizáciu základného práva na súdnu ochranu bez zastúpenia advokátom. Navyše v zákone č. 250/2007 Z.z. sa združenie uvádza vo viacerých ustanoveniach, ani jedno z týchto ustanovení a rovnako ani Občiansky súdny poriadok neukladá takémuto združeniu, aby vo veciach, v ktorých je účastníkom alebo vedľajším účastníkom, v konaní pred súdmi konalo bez reálneho uplatnenia základného práva na právnu pomoc, ktoré patrí každému, vrátane zastúpenia advokátom. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje aj na článok 2, ods. 3 Ústavy, podľa ktorého každý môže konať, čo nie je zákonom zakázané a nikoho nemožno nútiť, aby konal niečo, čo zákon neukladá. Združeniu žiaden zákon nezakazuje byť zastúpený advokátom

Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa o tom, že v danom prípade úkony vedľajšieho účastníka, za ktoré mu bola priznaná náhrada trov konania sú úkonmi účelnými, prihliadajúc

na obsah spisu, z ktorého vyplýva, že vedľajší účastník oznámenie o vstupe do konania doručil súdu prvého stupňa 7.3.2012, dňa 2.7.2012 bolo súdu prvého stupňa doručené vyjadrenie vedľajšieho účastníka, v ktorom namietal premlčanie časti nároku, namietal platnosť zmluvnej pokuty a z uvedených dôvodov navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Z obsahu spisu vyplýva, že vyjadrenie vedľajšieho účastníka k predmetu sporu bolo zástupcovi žalobcu doručené 19.7.2012 a písomným podaním z 24.7.2012, doručeným súdu prvého stupňa 30.7.2012, žalobca zobral žalobu na začatie konania v celom rozsahu späť. Z uvedeného vyplýva, že k späťvzatiu žaloby došlo po doručení vyjadrenia vedľajšieho účastníka, v ktorom bola vznesená námietka premlčania a bola namietaná neplatnosť zmluvy v súvislosti s dohodnutou zmluvnou pokutou. Za takýchto okolností odvolací súd má za to, že v žiadnom prípade nemožno hodnotiť úkony vedľajšieho účastníka ako neúčelne vynaložené, ako úkony, ktoré by žiadnym spôsobom neprispeli k ochrane práv žalovaného. Naopak, vzhľadom na celkovú postupnosť možno konštatovať, že práve vznesenie námietky premlčania bolo dôvodom späťvzatia žaloby zo strany žalobcu.

Vzhľadom na vyššie uvedené, odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o trovách konania vo vzťahu žalobcu a vedľajšieho účastníka ako vecne správne.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorých právo na náhradu trov odvolacieho konania má účastník, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný, v danom prípade vedľajší účastník, preto mu bola priznaná náhrada trov konania pozostávajúca z trov právneho zastúpenia za 1 úkon právnej pomoci - vyjadrenie k odvolaniu v sume 17,43 € (§ 14 ods. 3 písm. b) vyhl.č. 655/2004 Z.z.), paušálnej náhrady 7,63 € (§ 16 ods. 3 cit.vyhl.) a 20 % DPH v sume 5,01 € (§ 18 ods. 3 cit.vyhl.), čo spolu predstavuje čiastku 30,07 €, ktorú sumu je žalobca povinný zaplatiť advokátovi vedľajšieho účastníka JUDr. Igorovi Šafrankovi, na účet v VÚB Prešov, č.ú. 42949-572/0200, V.S. 3471129, v súlade s § 149 ods. 1 O.s.p. do 3 dní po právoplatnosti uznesenia.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach jednohlasne (§ 3 ods. 9 zák.č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.